

อาลัย

คืนกลับมาหาถิ่นแผ่นดินนี้
สถานที่เคยเรียนเพียรศึกษา
ได้พบเพื่อนเตือนความหลังครังก่อนมา
เมื่อเวลาร่วมทุกข์สุขด้วยกัน

โอ้ “ศึกษา” ยังดูเด่นเป็นสง่า
เป็นขวัญตาจุดเมืองแมนแดนสวรรค์
สูงสมล้ำค่าว่าสถาบัน
แม้จากกันนานไกลไม่ลืมเลือน

งามศรีตรังสะพรั่งทั้งใบดอก
ไม้ชำชอกม่วงนมไฉ่เหมือน
สัญลักษณ์ขณิกจตุคอยติดเตือน
ใจใคร่เยือนทุกทิวาราตรีกาล

เสียงคลื่นลมระทมโถมโถมพัด
เสียงคลื่นซัดคังสำเนียงเสียงเรียกขาน
ใบสนพลั่วร่วงลูกลงสู่ลาน
ยามลมผ่านพัดมาต้องคราใด

ได้พบหน้าอาจารย์ท่านปราสอน
แสนอวารณซึ่งค่าจะหาไหน
ต่อแดนคงไม่มีผู้ห่วงใย
คอยแนะให้สรรพวิชาจิตอาร์

ไว้สืบทอดอยู่คู่ “ศึกษา”
วันเวลาลับถวิลถึงถิ่นที่
ศิษย์จะอยู่แห่งใดใจยินดี
รำลึกศรพระนามขวัญนรินทร์

“ประพจน์ นันทรามาศ”

บันทึก

บันทึก
ศักดิ์และสิทธิ์ปริญญาค่าสูงส่ง
ก้าวไปสู่โลกกว้างอย่างทะนง
หมายดำรงชีวิตต่อสรชน

ขอได้ใหม่สามประการทำนบัดชาติ
หนึ่งอย่าคิดสอพลอคอยฉ้อฉล
กีนกามเกียรติ่อวิชาหมดค่าคน
หัวใจตนมีไว้เหมือนไม่มี

สองอย่าเห่อยศศักดิ์มักให้หลง
อวดสถาบันพวงตรงบาศี
ปริญญานอกโทโง่เต็มที
ถ้าไม่มีผลงานขานชื่อตัว

สามอย่าหลงคนระยำเชื่อคำยุ
คิดให้ลเหตุผลจนชั่ว
เป็นตัวของตัวเองอย่าเกรงกลัว
โลกทุกวันก่นกลัวม่วมนทิล

คบบัณฑิตบัณฑิตพาไปหาผล
ถาบบัณฑิตพิกลผลกีส
เป็นบัณฑิตแต่ในนามตามราคิน
ถ้าถวิลความดีสรรคบัณฑิตแท้

“เอกกมล”

สิ่งทีแสวงหา

ทนทะเลกแสนล็ก
แต่นำใจเพียงหยดเดียวหาแสนยาก
อันว่าความกรุณาปรานี
ต้องมการบงคย

เมื่อใดเขาสวมหนำกักแห่งความเป็นมิตร
เมื่อนนระวงเกิดเขาต้องการส่งตอบแทน

หลักทางเกิดสุเจ้า
เขาวางมาดอย่างสหราชอาณาจักร
ดาวาวโรจน์ปานบสางคาบคัมภีร์
คอยลุปโลหิตสนำเงินอย่างกระหาย

สองโสดใครต่อเสงยยกยอตนเอง
สองเนตรชนชอบต่อความผิดผู้อื่น

กินกามเกียรติคือสิ่งแสวงหา
ชะฮำตัวกของกู
เทศนไปเกิดท่านธรรมกล็ก
ข้าไม่ขบแต่ข้าพองหนอ

ทนร้อนแสนร้อน
เมินเสียเถอะไม่ระกายผิว
แต่สงทขาม . . . หายไปไหน ?
ข้าไม่อยากมาทน . . . เริงตะกอน !

“สน เกาตม”

THE CHILD

Look ! Mother Earth ! Look at your child.
He is creeping, trying to stand ;
And he falls again, on the sand
And he tries and hs falls - there, look !

Mother Earth, he's your ambitious child.
His future, I can see and know,
As I saw and knew the shadow
Of my last night's impressive dream.

This child, under your precious care,
Shall illuminate the world wide
Like the bright little stars that ride
The air 'mong the earth and heaven.

O, Mother Earth, give him more strength,
More wisdom ; so thst he may stand
On his own feet on the rough land,
Rough storms, rough waves, and oh ! rough Tongues !

“อนันต์ โลกฤษ”